Temps Ordinari - Cinquè diumenge

Per Administrador el dg., 06/02/2011 - 09:00

Is 58,7-10
1 Co 2,1-5
Mt 5,13-16

Autenticitat i transparència 1. Quins ulls, aquells de Jesús!De debò, llegint aquestes petites imatges i paràboles de l' Evangelista Mateu, a un li vénen ganes d' exercitar això que avui dia en diem "intel.ligència espiritual", i reproduir escenes, gens apòcrifes, de la infantesa de Jesús. Quins ulls, aquells de Jesús, que des del **temple domèstic de casa seva**, era capaç d'elevar a la categoria de sagraments el saler i les espelmes del menjador o de la cuina. **Coses petites, grans missatges.** Per captar això només li calia tenir la mirada neta, i veure en el petit món que l'envoltava , el gran escenari del Regne. El gran escenari on ell i els seus seguidors i seguidores, viurien la petita divina comèdia de ser sal de la terra i llum del món. Després de la solemnitat de la proclamació de les Benaurances (com vèiem diumenge passat), Jesús proclama que la sal i la llum de les espelmes també són benaurades...**2. La sal, la mica de sal, que dóna gust a tot** Fa molts segles, el jornal del treball es podia pagar amb sal, producte **molt preuat**, pel gust que dóna als aliments. D'aquí va venir ***"el salari",*** la recompensa dels esforços (o potser esclavatges...) del treball. Però, és clar, havia de ser *"sal de la bona", com el cafè-cafè*, que no enganya, que és autèntic. Potser en aquells temps la rudimentària medecina no diagnosticava les hipertensions amb un règim sense sal. No sabien el que era. Els àpats exigien la presència de la sal perquè dóna personalitat als bons plats ben cuinats. I aquí hi ha la primera gran actitud que Jesús reclama als seus deixebles: **ser sal, ser autèntics**, fer que la nostra vida tingui un bon gust. Posar-hi gust a la vida. En castellà tenen aquesta màxima suggerent: *"darle saber y sabor a la vida."* Si la nostra vida perd **el gust de l'autenticitat**, si no acabem de ser i de fer el que estem cridats a fer i a ser, només servirà perquè la gent la *"trepitgi",* la desvaloritzi, la posi en qüestió, li manllevi la seva força interior. Ser el que estem cridats a ser, a tots nivells, però sobretot als nivells de la pròpia realització personal i cristiana. "**Ser"** cristians de debò**,** no **"fer de"** cristians. I això no és un joc de paraules; **ens hi juguem la credibilitat** davant el món. Un món més exigent que mai.**3. La llum que il.lumina els altres** Les pàgines de l' Evangeli, la mateixa figura de Jesús i el seu missatge estan, per dir-ho així, il.luminades per **la llum**. Una de les realitats més buscades i desitjades pels homes i dones de tots els segles, en totes les cultures i expressions de la seva dimensió transcendent. **La llum sempre ha estat sinònim** de *"veure-hi clar, de saber què fer amb la pròpia vida, de buscar i trobar la veritat, de pau i ordre interiors, de tenir clares les prioritats de la vida, d'estabilitat i serenor de cor."*Però tot això **no ens ho quedem per a nosaltres***. Precisament perquè som sal de la terra podem esdevenir llum per als altres*. Quan la nostra vida és autèntica, podem ser llum per als altres. La nostra vida **esdevé transparència**. Per això aquestes dues paràboles van tan unides, com la cuina i el menjador de casa, allà on s'hi cou i es comparteix la vida.**4. Un final exigent** Com totes les paràboles de Jesús. El final és un tro gros. Diu Mateu*: "Llavors, en veure (la gent) el bé que heu obrat, glorificaran al vostre Pare del Cel."* Quan veurà les nostres bones obres; no quan els farem sermons, els imposarem manaments esclavitzants, els encotillarem amb prohibicions, ordres i amenaces. El que Jesús ens diu és que visquem de tal manera que la gent, en veure'ns, se sentin bé, tinguin ganes de ser millors, **es preguntin per què som així**, per què creiem, per què Jesús i el seu missatge segueixen tenint actualitat i provocant fascinació...

ETIQUETES
TRANSPARÈNCIA LLUM AUTENTICITAT